

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH W ŻŁOBKU TULIMISIE

Preambuła, czyli nasze zasady wobec dzieci

- Przestrzegamy zasady dobra dziecka wyrażonej w Konstytucji oraz praw dziecka wynikających z Konwencji o Prawach Dziecka.
- Dobro dziecka jest dla nas najważniejsze.
- Chronimy wszystkie dzieci.
- Stwarzamy dzieciom bezpieczne i przyjazne środowisko, w którym są szanowane i doceniane.
- Nie tolerujemy przemocy wobec dziecka.
- Czujemy się odpowiedzialni za dzieci i jesteśmy uważni, by rozpoznać dzieci, którym powinna być udzielona ochrona, pomoc i wsparcie.
- W przypadku podejrzenia lub ujawnienia okoliczności, które mogą wskazywać, że dziecku zagraża bądź dzieje się krzywda, działamy bezzwłocznie. Zapewniamy każdemu dziecku skuteczne wsparcie i ochronę.

Cele standardów ochrony dzieci

- Zapewnienie bezpieczeństwa dzieciom, rodzicom lub opiekunom, a także pracownikom danego żłobka/klubu dziecięcego i osobom sprawującym opiekę w formule opiekuna dziennego.
- Przekazanie pracownikom informacji, które pozwolą im wywiązywać się z obowiązku ochrony dziecka na najwyższym możliwym poziomie.

- Dostarczenie rodzicom lub opiekunom informacji na temat zasad obowiązujących w żłobku, a także możliwości uzyskania wsparcia w sytuacji krzywdzenia dziecka.
- Wskazanie dzieciom, rodzicom lub opiekunom wysokiego zaangażowania żłobka w ochronę dzieci.
- Włączenie rodziców i opiekunów w zapewnienie bezpieczeństwa dzieciom.

Objaśnienie terminów

1. Pracownik

Pracownik żłobka, a także każda osoba zatrudniona do opieki nad dziećmi do 3 roku życia na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej odpłatnej/nieodpłatnej (w tym wolontariatu).

2. Dyrektor

Dyrektor Żłobka Tulimisie Joanna Balcerek.

3. Dziecko

W rozumieniu niniejszego dokumentu to każdy małoletni.

4. Opiekun dziecka

Przedstawiciel ustawowy dziecka: rodzic albo opiekun; opiekun zastępczy; opiekun tymczasowy.

5. Zgoda opiekuna dziecka

Zgoda co najmniej jednego z rodziców dziecka, rodziców zastępczych, opiekuna, opiekuna tymczasowego.

6. Krzywdzenie dziecka

Jednorazowe albo powtarzające się nieprzypadkowe działanie lub zaniechanie, które powoduje lub może powodować u dziecka ból lub cierpienie psychiczne bądź fizyczne. Może ono stanowić czyn zabroniony. Oceny czy dane działanie lub zaniechanie jest czynem zabronionym dokonują organy wymiaru sprawiedliwości. Wyróżnia się 5 podstawowych form krzywdzenia:

Przemoc fizyczna obejmuje wszelkie nieprzypadkowe użycie siły fizycznej wobec małego, w wyniku czego doznaje on bólu fizycznego i (ewentualnie) urazów lub zachowania, które mogą spowodować takie konsekwencje (stwarzają takie ryzyko). Przykładem takiej krzywdy jest bicie, potrząsanie, kopanie, duszenie, oparzenie, obezwładnianie, popychanie, rzucanie, rzucanie w dziecko ciężkim lub niebezpiecznym przedmiotem i inne.

Przemocą fizyczną wobec dzieci są kary fizyczne, czyli jakiegokolwiek karanie z użyciem siły fizycznej, które ma na celu spowodowanie pewnego nawet niewielkiego bólu lub dyskomfortu. Obejmuje wszelkie uderzanie małego ręką lub jakimkolwiek innym przedmiotem oraz kopanie, potrząsanie, rzucanie w niego przedmiotami, drapanie go, szczypanie, gryzienie, ciągnięcie za włosy lub uszy, nakazywanie utrzymywania jakiejś niewygodnej pozycji (np. klęczenie, stanie z podniesionymi rękami), oparzenie czy przypalenie bądź w postaci bolesnych czynności (np. zmuszanie do połykania gorących potraw, karmienie na siłę) i inne podobne akty.

Przemoc psychiczna obejmuje wszelkie zachowania prowadzące do niszczenia lub zaburzenia u małego konstruktywnego obrazu własnej osoby, wszelkie zachowania, które powodują lub mogą powodować u małego (bezpośrednio lub odległym w czasie) różne problemy emocjonalne lub psychospołeczne, w tym zaburzenia emocjonalne, poznawcze, zaburzenia zachowania oraz problemy psychiczne. Są to wszelkie zachowania, które w ocenie społecznej i naukowych standardów są psychologicznie destrukcyjne. Mogą to być zarówno powtarzające się zachowania jak i pojedyncze akty, mające na celu wywołanie u małego przykrości, poczucia małej wartości bycia niekochanym, niechcianym, nieakceptowanym, itp. W szczególności przemoc psychiczna obejmuje takie zachowania jak: wyzwiska, groźby i inne formy agresji werbalnej, straszenie; w tym groźenie lub sugerowanie użycia siły fizycznej w celu wyrządzenia bólu, groźenie zabiciem, wyrzuceniem z zajęć, szkoły, placówki, domu lub groźenie umieszczeniem dziecka w miejscu, którego nie lubi lub się boi, straszenie lub akty zniszczenia ulubionych rzeczy dziecka bądź wyrządzenie krzywdy ulubionym zwierzętom, izolowanie, szantażowanie, stawianie nadmiernych wymagań, nieliczenie się z możliwościami rozwojowymi dziecka, nadmierna kontrola, ograniczanie swobody,

wzbudzanie poczucia winy, stałe obwinianie i krytykowanie, czynienie z dziecka tzw. „kozła ofiarnego”, upokarzanie, stosowanie poniżających porównań, zawstydzanie, wyśmiewanie, stawianie małoletniego w sytuacji sprzecznych wymagań, ignorowanie, demonstrowanie odrzucenia, celowe niedostrzeganie dziecka, niereagowanie na potrzeby emocjonalne dziecka, namawianie lub zachęcanie małoletniego do niewłaściwych społecznie i moralnie zachowań (autodestrukcyjnych, antyspołecznych, przestępczych, dewiacyjnych i ryzykownych społecznie nieaprobowanych).

Przemoc rówieśnicza (agresja rówieśnicza) występuje, gdy dziecko doświadcza różnych form przemocy ze strony rówieśników.

Przemoc seksualna obejmuje jakiegokolwiek typ zachowań wykorzystujących małoletniego do stymulacji i satysfakcji seksualnej przez osobę dorosłą lub znacząco starszą, które mogą obejmować różne zachowania, zarówno z kontaktem fizycznym z małoletnim lub bez fizycznej styczności. Oznacza wciąganie osoby małoletniej w jakąkolwiek aktywność seksualną, która ma na celu satysfakcję erotyczną innej osoby, a której dziecko nie rozumie, nie ma możliwości obrony, i którą odbiera jako krzywdzącą w chwili zajścia lub później. Przykład: stosunki seksualne (genitalne, oralne, analne, udowe), pobudzanie i dotykanie intymnych miejsc dziecka, masturbacja przy użyciu małoletniego lub w jego obecności; rozmowy, komentarze, insynuacje lub żarty o treści seksualnej, ekshibicjonizm, podglądanie, wykonywanie czynności seksualnej przy dziecku, a także nakłanianie do oglądania pornografii lub udostępnianie mu treści mających taki charakter, lub też umożliwianie małoletniemu zapoznanie się z nimi. Obejmują także materiały ukazujące dziecko uczestniczące w rzeczywistych lub symulowanych zachowaniach o wyraźnie seksualnym charakterze; dotykanie, obejmowanie, poklepywanie bez wyraźnej zgody małoletnich, która osiągnęła wiek zgody;

demonstrowanie treści o charakterze pornograficznym (fotografie, rysunki, teksty).

Zaniedbywanie oznacza brak należnych dziecku zachowań, co powoduje niezaspokajanie niezbędnych dla prawidłowego rozwoju potrzeb egzystencjalnych małoletniego związanych z odżywianiem, ubiorem, schronieniem, higieną, opieką medyczną, oraz kształceniem, ale też narażanie dziecka na jakiegokolwiek niebezpieczeństwo i brak zapewniania bezpieczeństwa przez osoby odpowiedzialne za

jego dobro. Zaniedbywanie może być intencjonalne lub niezamierzone, a wręcz nieświadome co do konsekwencji spowodowania sytuacji. Może mieć charakter powtarzalny lub incydentalny.

Rodzaje zaniedbywania:

- Fizyczne: nieodpowiednie odżywianie, ubiór, higiena, schronienie oraz brak nadzoru i opieki, a także narażanie zdrowia i życia dziecka na niebezpieczeństwo;
- Medyczne: nieszukanie pomocy medycznej lub poważne opóźnienie w jej szukaniu w sytuacji poważnych urazów czy chorób bądź problemów zdrowotnych małoletniego, brak podejmowania czynności zalecanych na bazie wiedzy medycznej w leczeniu dziecka;
- Edukacyjne i wychowawcze: brak stymulacji poznawczej małego dziecka, brak realizacji obowiązku szkolnego, przyzwolenie na wagarowanie, na występowania u dziecka różnych zachowań problemowych (alkohol i inne), brak dbałości o zapewnienie specjalnych działań edukacyjnych dziecku i któremu zalecono takie wskazania, brak zapewnienia pomocy psychopedagogicznej, odmowa poddania dziecka zabiegom korekcyjnym, terapeutycznym w sytuacjach występowania u niego problemów z zachowaniem, zaburzeń emocjonalnych i innych, brak zainteresowania sytuacją szkolną dziecka, całkowity brak współpracy i zainteresowania rodziców/ opiekunów sytuacją szkolną dziecka;
- Emocjonalne: brak wsparcia małoletniego w sytuacjach trudnych dla niego, brak zainteresowania dzieckiem, niezwracanie uwagi na dziecko, brak nawiązywania z małym dzieckiem kontaktu/ wchodzenia w interakcje z dzieckiem, dopuszczanie do przebywania przez dziecko w sytuacjach, które są dla niego szkodliwe w sensie psychologicznym (np. przemoc między rodzicami, przemoc w mediach itp.);
- Porzucanie: pozostawienie dziecka bez opieki i nadzoru na długi czas lub z intencją pozbycia się dziecka, w tym wyrzucanie (z domu lub odmowa przyjęcia małoletniego po ucieczce)

7. Osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci

Joanna Balcerek, która sprawuje nadzór nad właściwym stosowaniem standardów ochrony dziecka w placówce oraz ich aktualizowanie.

8. Osoba odpowiedzialna za ochronę dziecka

Joanna Balcerek - odpowiedzialna za przyjmowanie zgłoszeń o zagrożeniu dobra dziecka i podejmowanie interwencji przed właściwymi organami lub instytucjami.

9. Osoba udzielająca wsparcia dziecku

Osoba odpowiedzialna za opracowanie planu pomocy dziecku i monitorowanie postępów tego planu.

10. Dane osobowe dziecka

Wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka, w tym jego imię i nazwisko, oraz wizerunek.

11. Internet

Globalna sieć komputerowa umożliwiająca dostęp do informacji i usług online, takich jak strony internetowe, e-mail czy komunikatory.

ROZDZIAŁ I: ŚRODKI OCHRONY DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM

Część pierwsza: Zasady rekrutacji oraz wymogi wobec pracowników

§ 1. Umiejętności dodatkowe każdego pracownika

1. Pracownik placówki zna czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci.

§ 2. Zasady rekrutacji pracowników

1. Przed zatrudnieniem nowego pracownika lub dopuszczeniem nowo przyjętej osoby do czynności w żłobku dokładnie określamy jakie czynności będzie wykonywać.
2. W trakcie rekrutacji uzyskujemy: wykształcenia kandydata/kandydatki kwalifikacji zawodowych kandydata/kandydatki; przebiegu dotychczasowego zatrudnienia kandydata/kandydatki.
3. Chcąc uzyskać dodatkowe informacje o kandydatce/kandydacie możemy poprosić o przedstawienie referencji z poprzednich miejsc zatrudnienia (od poprzedniego pracodawcy) lub wskazanie osoby, która może porozmawiać w celu przedstawienia nam opinii na temat kandydatki / kandydata.

§ 3. Weryfikacja danych o karalności

1. Przed zawarciem umowy o pracę lub nawiązaniem współpracy z osobą na innej podstawie niż stosunek pracy w żłobku weryfikujemy informację o karalności. Wynika to z: art. 15 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2024 r. poz. 338); art. 21 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (Dz. U. z 2024 r. poz. 560) – dotyczy sytuacji przed nawiązaniem z osobą stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem

porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

§ 4. Obowiązki przed przystąpieniem do pracy

1. Przed przystąpieniem do wykonywania swoich obowiązków każdy pracownik zapoznaje się ze standardami ochrony dzieci.
2. Po zapoznaniu się ze standardami ochrony dzieci każdy pracownik podpisuje oświadczenie o zapoznaniu się z nimi. Oświadczenie zostaje włączone do akt osobowych pracownika lub do umowy cywilnoprawnej/dokumentów wolontariusza.

§ 5. Obowiązki osób odpowiedzialnych za standardy ochrony dzieci

1. Do obowiązków osoby odpowiedzialnej za standardy ochrony dzieci należy:
 - a. udostępnianie standardów ochrony dzieci na stronie internetowej żłobka w siedzibie oraz w widocznym dla wszystkich miejscu na terenie żłobka.
 - b. przygotowanie pracownika żłobka do stosowania standardów ochrony dzieci przed przystąpieniem do pracy albo po dokonaniu jakichkolwiek zmian w istniejących już w placówce standardach;
 - c. prowadzenie ewidencji pracowników żłobka, którzy zapoznali się ze standardami ochrony dzieci przed przystąpieniem do pracy albo po dokonaniu jakichkolwiek zmian w istniejących już w żłobku standardach;
 - d. okresowy przegląd standardów ochrony dzieci w porozumieniu i współpracy z dyрекcją i pracownikami żłobka;
 - e. monitorowanie prawidłowości stosowania standardów.

§ 6. Obowiązki osoby odpowiedzialnej za ochronę dziecka

1. Do osoby odpowiedzialnej za ochronę dziecka należy:
 - a. przyjęcie zgłoszenia o wystąpieniu czynnika ryzyka zagrożenia dobra dziecka;
 - b. przyjęcie zgłoszenia o:

- i. ujawnieniu lub przyjęciu powiadomienia o incydencie bądź zdarzeniu zagrażającemu dobru dziecka;
 - ii. ujawnieniu czynników krzywdzenia lub symptomów krzywdzenia dziecka;
 - iii. ujawnieniu krzywdzenia dziecka;
 - iv. podejrzeniu bądź ustalonym udostępnieniu, rozpowszechnieniu lub wykorzystaniu wizerunku dziecka;
- c. podjęcie właściwej interwencji w celu ochrony dziecka, w tym:
 - d. przeprowadzenie rozmowy z rodzicem lub opiekunem;
 - e. powiadomienie ośrodka pomocy społecznej;
 - f. zawiadomienie sądu rodzinnego;
 - g. złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego.

§ 7. Obowiązki osoby odpowiedzialnej za udzielenie dziecku wsparcia

1. Do osoby odpowiedzialnej za udzielanie wsparcia dziecku należy:
 - a. opracowanie planu pomocy dziecku we współpracy z innymi specjalistami ze żłobka lub organizacji zewnętrznych;
 - b. regularne monitorowanie wsparcia udzielanego dziecku.

Część druga: Zasady bezpiecznych relacji między pracownikami a dziećmi

§ 8. Komunikacja

1. Dbamy, aby każdy komunikat, działanie bądź czynność podejmowana w stosunku do dziecka były adekwatne do sytuacji, stopnia jego rozwoju i indywidualnych możliwości. Kontakty pracownika/wolontariusza z dzieckiem mają być bezpieczne, uzasadnione i nie mogą skutkować nierównym traktowaniem dziecka w stosunku do innych dzieci, w tym jego faworyzowaniem.

2. Podejmując decyzje dotyczące dziecka, zawsze kierujemy się jego bezpieczeństwem, dobrem i potrzebami. Gdy jest to możliwe z uwagi na wiek dziecka, informujemy je o tym, a także wysłuchujemy jego opinii.
3. W relacjach z dzieckiem:
 - a. zachowujemy cierpliwość, otwartość i okazujemy mu szacunek;
 - b. słuchamy uważnie, a w przypadku zadania pytania udzielamy odpowiedzi adekwatnej do wieku dziecka i określonej sytuacji;
 - c. pozostajemy wrażliwi i pełni szacunku na różnice, uwarunkowania językowe, kulturowe, religijne lub etniczne dziecka.

§ 9. Prywatność

1. Każdy pracownik szanuje prawo dziecka do prywatności.
2. Jeżeli zajdzie potrzeba indywidualnej rozmowy z dzieckiem, planujemy i przeprowadzamy ją w taki sposób, aby nie przebywać z dzieckiem na osobności bez możliwości kontroli innych osób.

§ 10. Zasady pracowników w relacjach z dziećmi

1. W żłobku przestrzegamy poniższych zasad:
 - a. pracownik nie spożywa alkoholu, wyrobów tytoniowych, innych używek bądź nielegalnych substancji; pracownik nie ogląda treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę w trakcie pracy z dziećmi i na terenie żłobka/klubu;
 - b. pracownik nie podaje dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych, innych używek bądź nielegalnych substancji ani leków, które nie są zalecone przez lekarza;
 - c. pracownik nie utrwała wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb niezwiązanych z działalnością placówki;
 - d. pracownik nie dotyka dziecka w sposób, który można uznać lub jest nieprzyzwoity bądź niestosowny;
 - e. pracownik w obecności dzieci nie używa wulgarnych słów, gestów lub żartów;

- f. pracownik nie stosuje żadnej z form przemocy wobec dziecka;
- g. pracownik nie lekceważy dziecka, nie obraża go, nie krzyczy na dziecko;
- h. pracownik nie ujawnia wobec osób nieuprawnionych (w tym wobec innych dzieci) informacji wrażliwych dotyczących dziecka, związanych z wizerunkiem dziecka, jego sytuacją rodzinną, ekonomiczną, medyczną, opiekuńczą i prawną.

§ 11. Zasady bezpiecznych relacji Dziecko – Dziecko

1. Personel dba o to, by małoletni wzajemnie się szanowali i akceptowali różnice kulturowe, społeczne i indywidualne, promując atmosferę otwartości i tolerancji.
2. Personel uczy małoletnich szanować granice osobiste innych.
3. Personel zachęca małoletnich do rozwijania empatii, zrozumienia uczuć innych i udzielania wsparcia, co przyczynia się do tworzenia pozytywnych relacji między małoletnimi.
4. Małoletni uczą się, jak komunikować się w bezpieczny sposób, używając słów, by wyrazić swoje uczucia i potrzeby.
5. Małoletni uczą się, w jaki sposób komunikować się ze sobą w sieci internetowej. Personel uświadamia małoletnich, by odpowiedzialnie korzystali z nowych technologii, unikali rozpowszechniania treści nieodpowiednich lub obraźliwych w stosunku do innych dzieci.
6. Personel dba o to, by dzieci zachowywały wysoką kulturę osobistą poprzez unikanie wulgaryzmów, przedrzeźniania, wyzwisk, zachęcają także do używania zwrotów grzecznościowych.
7. Małoletni biorą odpowiedzialność za swoje słowa i czyny, dbając o to, by ich zachowanie przyczyniało się do tworzenia bezpiecznego i pozytywnego środowiska szkolnego.
8. Małoletni uczestniczą w aktywnościach i zadaniach, które promują współpracę, ucząc się rozwiązywać problemy i budować zdrowe relacje.
9. Wyśmiewanie i poniżanie w relacji dziecko-dziecko jest nieakceptowalne.

10. Wszelkie formy agresji w relacji dziecko-dziecko są niedozwolone. Personel reaguje na przejawy agresji między małoletnimi.
11. Jakakolwiek forma hejtu w relacjach dziecko-dziecko jest nieakceptowalna. Personel reaguje na wszelkie przejawy hejtu w relacjach między małoletnimi.
12. Personel placówki regularnie monitoruje zachowania małoletnich, aby zapewnić bezpieczne i pozytywne relacje, a także w razie potrzeby interweniować i zapewniać odpowiednie środowisko do rozwoju.

§ 12. Ochrona dziecka

1. W przypadku pracy z dzieckiem, o którym wiemy, że może doświadczać lub doświadczyło krzywdzenia (seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania) zachowujemy szczególną ostrożność, gdy stara się ono nawiązać bliską relację z pracownikiem. Nie jest to odtrącenie dziecka, ignorowanie jego potrzeb. Ostrożność ta ma na celu ochronę dziecka i umożliwienie mu powrotu do stabilizacji emocjonalnej.

§ 13. Czynności pielęgnacyjne

1. Podczas czynności pielęgnacyjnych, higienicznych i związanych z ochroną zdrowia dziecka, pracownik ogranicza kontakt fizyczny z dzieckiem do czynności niezbędnych, adekwatnych do wieku i rozwoju dziecka. Przeprowadza je w taki sposób, aby podczas przebywania z dzieckiem na osobności zawsze istniała możliwość kontroli ze strony innej osoby.

§ 14. Zasady relacji między dziećmi

1. Pracownik zna i stosuje zasady bezpiecznych relacji między dziećmi ustalone w żłobku. Treść zasad bezpiecznych relacji między dziećmi uwzględnia potrzeby rozwojowe dzieci przebywających w żłobku.
2. Ewaluację i weryfikację zasad bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi przeprowadzamy nie rzadziej niż co roku, w tym po każdej sytuacji kryzysowej, jeśli w placówce podjęto interwencję z powodu krzywdzenia rówieśniczego lub z powodu krzywdzenia ze strony osoby trzeciej.

§ 15. Dostęp do internetu

1. Na terenie placówki dziecko nie ma dostępu do internetu. Ze względu na wiek dzieci, nie korzystają one samodzielnie ze sprzętów elektronicznych.

Część trzecia: Potrzeby dzieci z niepełnosprawnościami i dzieci ze specjalnymi potrzebami

§ 16. Uwzględnienie potrzeb dzieci z niepełnosprawnościami i/lub specjalnymi potrzebami

1. W żłobku Tulimisie zapewniamy szczególne środki ochrony dzieciom z niepełnosprawnościami i/lub specjalnymi potrzebami, uwzględniając ich potrzeby rozwojowe, zdrowotne, komunikacyjne oraz społeczne.
2. Każdy pracownik ma obowiązek respektować indywidualne potrzeby dziecka z niepełnosprawnością i/lub specjalnymi potrzebami oraz przeciwdziałać wszelkim formom dyskryminacji, wykluczenia i krzywdzenia tych dzieci.
3. W ramach podejmowanych działań zapewniamy dzieciom z niepełnosprawnościami i/lub specjalnymi potrzebami:
 - a. indywidualne podejście oraz dostosowanie metod komunikacji do możliwości dziecka,
 - b. wsparcie w sytuacjach trudnych emocjonalnie,
 - c. możliwość korzystania z przestrzeni i pomocy dostosowanych do potrzeb dziecka,
 - d. udział w opracowywaniu i realizacji planu pomocy dziecku, jeśli doszło do krzywdzenia.
4. Jeżeli dziecko z niepełnosprawnością i/lub specjalnymi potrzebami doświadcza przemocy, krzywdzenia lub dyskryminacji, osoba odpowiedzialna za ochronę dziecka oraz osoba odpowiedzialna za udzielenie mu wsparcia podejmują działania adekwatne do poziomu funkcjonowania dziecka oraz współpracują z jego opiekunami i specjalistami zewnętrznymi.

5. Wszystkie procedury interwencji, relacji interpersonalnych oraz udzielania wsparcia w przypadku dzieci z niepełnosprawnością są realizowane z poszanowaniem ich praw i godności, z uwzględnieniem trudności w zakresie komunikacji, percepcji czy mobilności.

ROZDZIAŁ II: PROCEDURY PODEJMOWANIA INTERWENCJI I UDZIELANIA WSPARCIA

§ 17. Interwencja i rodzaje procedur interwencyjnych

1. Celem interwencji jest powstrzymanie krzywdzenia dziecka i zapewnienie mu ochrony.
2. Celem procedury interwencji jest ustalenie sposobu działania w żłobku w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub ujawnienia krzywdzenia dziecka.
3. Przy wyborze właściwej procedury reagowania na krzywdzenie dziecka kierujemy się kryterium stopnia zagrożenia dobrostanu dziecka. Uwzględniamy także kto jest osobą krzywdzącą – pracownik, rodzic / opiekun czy też inne dziecko.
4. Wyróżniamy cztery stopnie zagrożenia bezpieczeństwa dziecka:
 - a. bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia dziecka;
 - b. zagrożenie życia lub zdrowia dziecka;
 - c. naruszanie dobrostanu psychicznego dziecka;
 - d. zaniedbanie potrzeb życiowych.

§ 18. Utrwalanie interwencji i poufność interwencji

1. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi Załącznik nr 1 do niniejszego dokumentu. Karta interwencji stanowi załącznik do prowadzonego przez placówkę rejestru interwencji.
2. Wszystkie osoby, które uzyskały informację o krzywdzeniu dziecka lub zapoznały się z informacjami dotyczącymi tego zdarzenia są zobowiązane do zachowania poufności. Nie dotyczy to informacji przekazywanym uprawnionym instytucjom lub organom w celu dalszej ochrony dziecka.

§ 19. Podejrzenie krzywdzenia

1. Jeżeli pracownik podejrzewa, że dziecko jest krzywdzone bądź otrzyma taką informację, ma obowiązek natychmiastowego sporządzenia notatki służbowej i przekazania jej osobie odpowiedzialnej za ochronę dziecka, która podejmuje dalsze czynności interwencyjne.

2. Jeżeli występują zagrożenie lub bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia dziecka i nie jest możliwe natychmiastowe zawiadomienie osoby odpowiedzialnej czynności bezpośrednio podejmuje pracownik, który ujawnił zagrożenie a po interwencji przekazuje notatkę w tej sprawie osobie odpowiedzialnej za ochronę dziecka.
3. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony osoby wyznaczonej w żłobku do prowadzenia interwencji, wówczas interwencja prowadzona jest przez osobę odpowiedzialną za prowadzenie placówki.
4. W interwencji może uczestniczyć specjalista (psycholog, pedagog).

§ 20. Podejrzenie krzywdzenia przez opiekuna dziecka (rodzica, rodzica zastępczego, opiekuna, opiekuna tymczasowego)

1. Jeżeli zachodzi podejrzenie krzywdzenia przez opiekuna dziecka, wówczas to osoba odpowiedzialna za interwencję, jeśli to możliwe, przeprowadza rozmowę z dzieckiem. Celem rozmowy jest ustalenie przebiegu zdarzenia, ale także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są odnotowywane w karcie interwencji.

§ 21. Zaniedbanie

2. Jeżeli krzywdzenie przybiera formę zaniedbania i nie występuje zagrożenie życia lub zdrowia dziecka, osoba odpowiedzialna za interwencję:
 - a. organizuje spotkanie/a z rodzicem / opiekunem dziecka i przekazuje swoje ustalenia;
 - b. wyjaśnia, jak powinno wyglądać prawidłowe zachowanie wobec dziecka;
 - c. poucza o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, u innych organizacji lub służb a także o działaniach, które ma obowiązek podjąć zgodnie z przepisami ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej;
 - d. informuje, że sytuacja dziecka będzie monitorowana a w braku poprawy w ciągu 14 dni lub nieobecności dziecka w żłobku zawiadomiony zostanie sąd rodzinny. Zasady tej nie stosujemy, jeśli występuje sytuacja z pkt 3;

- e. powiadamia ośrodek pomocy społecznej właściwy dla miejsca zamieszkania dziecka lub jednostkę policji o konieczności wszczęcia procedury „Niebieskiej Karty”.
- 3. Jeżeli sytuacja dziecka nie uległa poprawie, rodzic / opiekun zaniedbuje potrzeby psychofizyczne dziecka lub też zachodzi podejrzenie chronicznej niewydolności wychowawczej, wykonując obowiązek ustawowy, powiadamy właściwy ośrodek pomocy społecznej o potrzebie pomocy wskazanej rodzinie.
- 4. Jeżeli z rozmowy z rodzicem / opiekunem wynika, że nie jest on zainteresowany pomocą dziecku, ignoruje zdarzenie lub nie widzi konieczności zmian, osoba odpowiedzialna za interwencję od razu sporządza wniosek o wgląd w sytuację rodziny, który kieruje do właściwego sądu rodzinnego wnosząc, aby sąd powiadomił, czy wszczęto postępowanie czy też nie znaleziono podstaw do jego wszczęcia.

§ 22. Naruszenie dobrostanu fizycznego lub psychicznego dziecka

- 1. Jeżeli krzywdzenie dziecka przybiera formę naruszania dobrostanu fizycznego lub psychicznego dziecka a nie zagraża jego życiu lub zdrowiu, osoba odpowiedzialna za interwencję:
 - a. organizuje spotkanie/a z rodzicem / opiekunem dziecka i przekazuje swoje ustalenia;
 - b. wyjaśnia, jak powinno wyglądać prawidłowe zachowanie wobec dziecka;
 - c. poucza o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, u innych organizacji lub służb a także o działaniach, które ma obowiązek podjąć zgodnie z przepisami ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej.
 - d. informuje, że sytuacja dziecka będzie monitorowana;
 - e. powiadamia ośrodek pomocy społecznej właściwy dla miejsca zamieszkania dziecka lub jednostkę policji o konieczności wszczęcia procedury „Niebieskiej Karty”;

- f. zawiadamia sąd rodzinny, wnosząc, aby sąd powiadomił, czy wszczęto postępowanie czy też nie znaleziono podstaw do jego wszczęcia. O przestaniu wniosku do sądu rodzinnego powiadamia opiekuna.

§ 23. Bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia dziecka – podejrzenie popełnienia przestępstwa

2. Jeśli krzywdzenie ze strony rodzica / opiekuna zagraża lub bezpośrednio zagraża życiu lub zdrowiu dziecka, w tym, gdy zachodzi podejrzenie popełnienia przestępstwa, nie przeprowadza się rozmowy z opiekunami. W takiej sytuacji osoba odpowiedzialna za interwencję lub osoba, która powzięła informację o krzywdzeniu:
 - a. niezwłocznie informuje odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 999
 - b. zawiadamia służby odpowiedzialne za procedurę wskazaną w art. 12a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej.
 - c. przekazuje Policji wszystkie znane jej okoliczności dotyczące sytuacji dziecka.

§ 24. Plan wsparcia

1. Po ujawnieniu krzywdzenia dziecka przez opiekuna osoba odpowiedzialna za wsparcie dziecka sporządza - we współpracy z innymi członkami personelu - plan wsparcia dziecka oraz regularnie (co najmniej raz w tygodniu) monitoruje postępy jego realizacji.
2. Osoba odpowiedzialna za wsparcie może współpracować przy opracowaniu planu z innymi członkami personelu, a także z wybranymi instytucjami zewnętrznymi

§ 25. Podejrzenie krzywdzenia przez pracownika

1. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez pracownika, zostaje on w trybie natychmiastowym odsunięty od pracy z dziećmi do czasu wyjaśnienia sprawy. O podejrzeniu krzywdzenia informowany jest natychmiast przedstawiciel ustawowy dziecka.

2. Osoba odpowiedzialna za interwencję w miarę możliwości przeprowadza rozmowę z dzieckiem. Celem rozmowy jest ustalenie przebiegu zdarzenia, ale także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są odnotowywane w karcie interwencji.
3. Jeżeli podejrzenie krzywdzenia zgłosił opiekun dziecka, a nie zostało ono potwierdzone, należy przestać opiekunowi stosowną informację w formie pisemnej.
4. W przypadku gdy naruszenie dobra dziecka nie było rażące, dykcja przeprowadza rozmowy z pracownikiem, przywraca do czynności/obowiązków z uważnym monitorowaniem dalszego postępowania i zachowania pracownika.
5. Jeżeli doszło do rażącego naruszenia dobra dziecka działania lub zaniechania w żłobku, dykcja udziela pracownikowi nagany z wpisem do akt i dalsze konsekwencje kadrowe - łącznie ze zwolnieniem dyscyplinarnym.

§ 26. Podejrzenie krzywdzenia rówieśniczego

1. W przypadku podejrzenia o krzywdzenie dziecka przez inne dziecko przebywające w placówce należy niezwłocznie przeprowadzić rozmowę z rodzicami / opiekunami dzieci. Informacje uzupełniamy również rozmawiając z innymi osobami, które mogą mieć wiedzę o zdarzeniu. W trakcie rozmów dążymy do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego. Wszystkie ustalenia są odnotowywane w karcie interwencji. Dla dziecka krzywdzącego oraz krzywdzonego sporządza się oddzielne karty interwencji.
2. Wspólnie z rodzicami /opiekunami dziecka krzywdzącego opracowujemy plan naprawczy, celem zmiany niepożądanych zachowań dziecka.
3. Z rodzicami / opiekunami dziecka poddawanego krzywdzeniu opracowujemy plan zapewnienia mu bezpieczeństwa, włączając w ten plan sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia.
4. W trakcie rozmów ustalamy także czy dziecko podejrzewane o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez opiekunów, innych dorosłych bądź inne

dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć interwencję także w stosunku do tego dziecka i wszcząć procedurę taką, jak w przypadku każdego innego podejrzenia, że dziecko krzywdzone jest przez opiekunów.

§ 27. Zagrożenie zdrowia i życia

1. Jeśli krzywdzenie przez pracownika lub inne dziecko jest oczywiste i zagraża bezpośrednio życiu lub zdrowiu dziecka osoba odpowiedzialna za interwencję lub osoba, która powzięła informację o krzywdzeniu:
 - a. powiadamia o zdarzeniu odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 999 (pogotowie);
 - b. powiadamia rodzica / opiekuna dziecka krzywdzonego;
 - c. powiadamia opiekuna dziecka, które skrzywdziło inne dziecko.

§ 28. Udzielenie dziecku wsparcia po ujawnieniu krzywdzenia

1. Żłobek zobowiązany jest zapewniać dzieciom wsparcie i bezpieczeństwo, ze szczególnym naciskiem na dzieci, które doświadczyły krzywdzenia.
2. Żłobek zobowiązany jest również do zapewnienia stosownego wsparcia innym dzieciom, które były świadkami lub w jakikolwiek sposób dowiedziały się o takim czynie wobec jednego z podopiecznych placówki.

§ 29. Plan pomocy

1. Po ujawnieniu krzywdzenia dziecka osoba odpowiedzialna za udzielenie wsparcia sporządza opis sytuacji opiekuńczej, a także rodzinnej dziecka.
2. Na podstawie rozmów z opiekunem/opiekunami dziecka, personelem placówki i ewentualnymi instytucjami zewnętrznymi opracowuje plan pomocy dziecku.
3. Plan pomocy dziecku powinien zawierać wskazania dotyczące:
 - a. wsparcia, jakie placówka zaoferuje dziecku;
 - b. skierowania dziecka do specjalistycznej placówki pomocy, jeżeli jest to możliwe/istnieje taka potrzeba;
 - c. częstotliwości i sposobów monitorowania wsparcia udzielanego dziecku.

4. Plan pomocy dziecku jest przedstawiany przez osobę odpowiedzialną za udzielenie wsparcia rodzicom / opiekunom dziecka z zaleceniem współpracy przy jego realizacji.

ROZDZIAŁ III: PROCEDURY PRZEGLĄDU STANDARDÓW OCHRONY DZIECI

§ 30. Aktualizacja standardów

1. Osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci, przeprowadza raz na dwa lata ankietę skierowaną do wszystkich pracowników, która obejmuje znajomość oraz przestrzeganie standardów ochrony dzieci, a także ewentualną potrzebę wprowadzenia zmian w istniejących już w placówce standardach. Wzór ankiety stanowi Załącznik [nr] do niniejszej standardów. W ewaluację wyników ankiety możemy włączyć rodziców i dzieci, stosownie do ich możliwości poznawczych.
2. Na podstawie ankiet, o których mowa w ustępie 1 osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci sporządza raport, który następnie przekazuje dyrekcji placówki. Jedną część raportu powinna zawierać ocenę znajomości standardów przez personel placówki – kolejna - zestawienie zgłaszanych naruszeń standardów ochrony dzieci, ostatnia - propozycje zmian w zakresie tychże standardów.
3. Dyrekcja placówki w terminie jednego miesiąca od otrzymania raportu, o którym mowa w ust. 2, podejmuje decyzje odnośnie wprowadzenia zmian w zapisach standardów ochrony dzieci i powierza przygotowanie nowego tekstu osobie odpowiedzialnej za standardy ochrony dzieci.
4. Jeśli na podstawie raportu okaże się, że stopień znajomości standardów ochrony dzieci wśród pracowników jest niewystarczający, osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci, ma obowiązek przeprowadzić dla nich szkolenie uzupełniające wiedzę w tym zakresie.

§ 31. Ewaluacja procedur podejmowania interwencji

1. Żłobek raz na kwartał dokonuje przeglądu decyzji i podjętych działań w zakresie przeciwdziałania krzywdzeniu, a także ocenia ich skuteczność.

§ 32. Zapisy końcowe

1. Standardy ochrony dzieci obowiązują od dnia ich ogłoszenia.

2. Udostępnienie standardów ochrony dzieci następuje w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi przez personel placówki, rodziców / opiekunów dzieci:
 - a. Zamieszczenie w szatni
 - b. Zamieszczenie na stronie internetowej www.zlobektulinisie.pl

SPIS TREŚCI

Preambuła, czyli nasze zasady wobec dzieci	1
Cele standardów ochrony dzieci.....	1
Objaśnienie terminów	2
1. Pracownik	2
2. Dyrektor.....	2
3. Dziecko.....	2
4. Opiekun dziecka.....	2
5. Zgoda opiekuna dziecka.....	2
6. Krzywdzenie dziecka	2
7. Osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci.....	6
8. Osoba odpowiedzialna za ochronę dziecka	6
9. Osoba udzielająca wsparcia dziecku.....	6
10. Dane osobowe dziecka.....	6
11. Internet	6
ROZDZIAŁ I: ŚRODKI OCHRONY DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM.....	7
Część pierwsza: Zasady rekrutacji oraz wymogi wobec pracowników	7
§ 1. Umiejętności dodatkowe każdego pracownika	7
§ 2. Zasady rekrutacji pracowników.....	7
§ 3. Weryfikacja danych o karalności	7
§ 4. Obowiązki przed przystąpieniem do pracy	8
§ 5. Obowiązki osób odpowiedzialnych za standardy ochrony dzieci.....	8
§ 6. Obowiązki osoby odpowiedzialnej za ochronę dziecka	8
§ 7. Obowiązki osoby odpowiedzialnej za udzielenie dziecku wsparcia	9
Część druga: Zasady bezpiecznych relacji między pracownikami a dziećmi.....	9
§ 8. Komunikacja	9
§ 9. Prywatność	10
§ 10. Zasady pracowników w relacjach z dziećmi	10
§ 11. Zasady bezpiecznych relacji Dziecko – Dziecko	11

§ 12. Ochrona dziecka.....	12
§ 13. Czynności pielęgnacyjne	12
§ 14. Zasady relacji między dziećmi.....	12
§ 15. Dostęp do internetu	13
Część trzecia: Potrzeby dzieci z niepełnosprawnościami i dzieci ze specjalnymi potrzebami	13
§ 16. Uwzględnienie potrzeb dzieci z niepełnosprawnościami i/lub specjalnymi potrzebami	13
ROZDZIAŁ II: PROCEDURY PODEJMOWANIA INTERWENCJI I UDZIELANIA WSPARCIA	15
§ 17. Interwencja i rodzaje procedur interwencyjnych.....	15
§ 18. Utrwalanie interwencji i poufność interwencji.....	15
§ 19. Podejrzenie krzywdzenia	15
§ 20. Podejrzenie krzywdzenia przez opiekuna dziecka (rodzica, rodzica zastępczego, opiekuna, opiekuna tymczasowego)	16
§ 21. Zaniedbanie	16
§ 22. Naruszenie dobrostanu fizycznego lub psychicznego dziecka	17
§ 23. Bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia dziecka – podejrzenie popełnienia przestępstwa	18
§ 24. Plan wsparcia	18
§ 25. Podejrzenie krzywdzenia przez pracownika	18
§ 26. Podejrzenie krzywdzenia rówieśniczego.....	19
§ 27. Zagrożenie zdrowia i życia.....	20
§ 28. Udzielenie dziecku wsparcia po ujawnieniu krzywdzenia	20
§ 29. Plan pomocy	20
ROZDZIAŁ III: PROCEDURY PRZEGLĄDU STANDARDÓW OCHRONY DZIECI	22
§ 30. Aktualizacja standardów	22
§ 31. Ewaluacja procedur podejmowania interwencji	22
§ 32. Zapisy końcowe	22